

RICHARD W. REICHARD

**FROM PETITION TO THE STRIKE. A HISTORY OF STRIKES
IN GERMANY, 1869–1914.**

*(Petíciótól a sztrájkig. A sztrájkok története Németországban,
1869–1914.)*

New York, London, Peter Land ed., 1991. 336 p.

Az amerikai egyetemi oktató nem először nyúlt a német munkásmozgalomhoz úgy, hogy elsősorban a sztrájkok története, s azon belül is azok gyakorisága, nagysága érdekelte.

Reichard ahhoz a közhelyszerűen ismert igazsághoz közelít, hogy a német munkások „nem szerettek” sztrájkolni, jó, pontos és megbízható munkások voltak. Ezen az alapon úgy véli, hogy Németországban sokkal kevesebb sztrájk zajlott le, mint a többi fejlett kapitalista országban. Ezzel a német szaktörténészek kritikáikban egyáltalán nem értenek egyet, s rámutatnak, hogy Reichard a sztrájkok egész sorát hagyta figyelmen kívül, és forrásanyaga meglehetősen hézagos. Reichard az első nagy sztrájkhullámot az 1869–72-es évekre teszi (a sztrájkok az esseni bányászokat és a Dortmund-környék munkásait érintették), második nagy hullámként az 1889-ben kezdődő nagy bányászsztrájkot említi, de foglalkozik az 1894-es berlini sörbojkottal is. A harmadik hullámban a híres 1903–1904-es crimitschauer textilmunkás sztrájkjal kezdődik, s idetartoznak az 1905-ös nagy Ruhr-vidéki sztrájkok. Reichard érdekes megállapítása szerint ezek a sztrájkok is jobbára spontán módon robbantak ki, s általában mind a német szakszervezetek, mind maga a szociáldemokrata párt igyekezett visszatartani a munkásságot a sztrájkoktól. A német történészek ezt az állítást is fenntartással fogadták, s azt hangsúlyozzák, hogy Reichard rá sem kérdezett a munkásmegmozdulások okaira, még kevésbé próbálta elemezni az összefüggéseket és kevésbé vette figyelembe az újabb német szakirodalmat.

A kötet megjelenése és a kibontakozó vita mindenesetre bizonyítja, hogy a nyugat-európai szakmai körök érdeklődést mutatnak az ilyen témák iránt is.

Jemnitz János